

Az ismeretkör: **Valláspszichológia és valláspedagógia**

Kredittartománya (max. 12 kr.): **9**

Tantárgyai: 1) **Valláspszichológia** 2) **Valláspedagógia** 3) **Valláspedagógiai gyakorlat**

Tantárgy neve: Valláspszichológia (T419)	Kreditértéke: 3
A tantárgy besorolása: kötelező	
A tantárgy elméleti vagy gyakorlati jellegének mértéke, „képzési karaktere” 100 (kredit%)	
A tanóra típusa: ea., óraszám: 24 az adott félévben, (ha nem (csak) magyarul oktatják a tárgyat, akkor a nyelve: Az adott ismeret átadásában alkalmazandó további (sajátos) módok, jellemzők	
A számonkérés módja: koll. Az ismeretellenőrzésben alkalmazandó további (sajátos) módok	
A tantárgy tantervi helye (hányadik félév): 7. félév	
Előtanulmányi feltételek: A gyakorlati teológia elmélete I. és II.	
Tantárgy-leírás: az elsajátítandó ismeretanyag tömör, ugyanakkor informáló leírása	
A valláspszichológia a lélektan szemszögéből vizsgálja a vallásosságot, és a lélektan releváns elméleteit és módszereit használja a komplex vallásos jelenségek vizsgálatára, valamint törekszik ezen jelenségek más pszichológiai jelenségekkel való összefüggéseinek megértésére. Főbb témái: a valláspszichológia története, a vallásosság kutatásának módszerei, vallásos élmény, hit, hitbéli fejlődés, vallásosság, vallásos attitűd, vallásosság és erkölcsösség, a megtérés, istenképek, spiritualitás, a vallásosság hatásai, vallás és egészség, vallás és patológia, ekkleziogén neurózis, vallásosság és misztika, egyéni és közösségi vallásosság, bűn és büntudat, megbocsátás, a vallásosság elvesztése, hitetlenség, bibliodráma.	
A 2-5 legfontosabb <i>kötelező</i> , illetve <i>ajánlott irodalom</i> (jegyzet, tankönyv) felsorolása bibliográfiai adatokkal (szerző, cím, kiadás adatai, (esetleg oldalak), ISBN)	
Kötelező irodalom: Schweitzer, F. (1999): Vallás és életút, Kálvin Kiadó Vergote, A. (2006): Valláslélektan. Párbeszéd Alapítvány	
Ajánlott irodalom: Bowker J. (1980): Problems of Suffering in Religions of the World, Cambridge University Press Erikson, E. (1991): A fiatal Luther és más írások. Gondolat kiadó, Budapest Faber, H. (1973): Religionspsychologie, Verlagshaus Gerd Mohn, Gütersloh Fraas Hans-Jürgen, Die Religiosität des Menschen. Ein Grundriss der Religionspsychologie, Vandenhoeck & Ruprecht (UTB 1578), Göttingen 1993 ² Frankl, V. (1996): Az ember az értelemre irányuló kérdéssel szemben Freud, S. (1991): Egy illúzió jövője, Párbeszéd Kiadó, Budapest Freud, S. (2011): Totem és tabu, Hermit Könyvkiadó, Budapest Fromm, E. (1995): Pszichoanalízis és vallás. Akadémiai Kiadó, Budapest Henning, Chr. Murken, S. Nestler, E. (Hg. 2003): Einführung in die Religionspsychologie, Horváth-Szabó K. (2003): Valláspszichológiai Tanulmányok, Akadémiai Kiadó, Budapest Hubainé Muzsnai M.: A vallásos élmény megjelenése bibliodráma csoportokban, Embertárs 2013/1. pp.18-24. Jelenits István, Tomcsányi Teodóra (szerk.): Tanulmányok a vallás és lélektan határterületeiről, (Lelki jelenségek és zavarok) 1988 Jung, C.G. (1993): Az ember és szimbólumai, Göncöl Kiadó Kierkegaard, S. (1986): Félelem és reszketés. Göncöl Kiadó, Budapest Schellenbaum Peter, Gottesbilder. Religion, Psychoanalyse, Tiefenpsychologie, dtv (dialog und praxis 15059) München, 1989 Schöningh, Paderborn - München - Wien - Zürich Sundén, H. (1982), Religionspsychologie. Probleme und Methoden. Calwer Vlg. Stuttgart Wikström, O. (2000): A kifürkészhetetlen ember. Animula Kiadó, Budapest	

Azoknak az **előírt szakmai kompetenciáknak, kompetencia-elemeknek** (tudás, képesség stb., KKK 8. pont) a felsorolása, **amelyek kialakításához a tantárgy jellemzően, érdemben hozzájárul**

Tudás:

A hallgató képessé válik az elméleti felismerések és a gyakorlati tapasztalatok egymásra vonatkoztatására, saját vallásosságának vagy vallástalanságának a megértése és kifejtése kapcsán. Elvárás vele szemben, hogy mások vallásosságát tárgyilagosan szemlélni, érteni és elfogadni tudja. Ugyanakkor képessé kell válnia arra, hogy kutatásának tárgyát kritikusan szemlélni tudja.

Képesség:

Képessé válik arra, hogy tapasztalat alapján az elmélettel szemben kritikus kérdéseket megfogalmazzon, érveléseket megfogalmazzon és ellenőrizzen, elméleteket továbbfejlesszen.

Képes teológiai kutatási témák kijelölésére, a kutatás megtervezésére és lefolytatására. Képes mások kutatási eredményeinek értékelésére. Képes tudományos teológiai ismeretek átadására, hatékony kommunikációjára, mind szakmai környezetben, mind a közélet szélesebb köreiben. Képes tudományos munkája során más teológusokkal és rokon tudományok művelőivel együttműködni. Képes elméleti ismereteit személyes életébe integrálni.

Attitűd:

Magatartása nyitott és empátikus, képes másokra figyelni, de a kommunikációban képes határokat is állítani.

Meggyőződését kész a közössége határain túl is képviselni. Képes emberi kapcsolatokat kezdeményezni és kezdeményezésekre válaszolni. Igénye van az önismeretre és az önreflexióra. Igyekszik kiművelni a képességeit, és megismerni, munkája során számontartani a határait.

Autonómia és felelősség:

Teológiai meggyőződése kialakítása során igényt tart mások - kritikus - reflexiójára, érett meggyőződését pedig kész széles kör előtt is képviselni.

Tantárgy felelőse: Hubainé Dr. Muzsnai Márta

Tantárgy oktatásába bevont oktató(k):